

ZMIEN SVOJE ZYCIE. ZMIEN SWÓJ ŚWIAT.

ACTIVATED

WYZWANIE UCZNIOSTWA

Chodzenie na piechotę

Tworzenie arcydzieła

Bóg działa w
twoim życiu

Szkoła życia

Uczenie się
życiowych lekcji

KILKA SŁÓW OD REDAKCJI WYZWANIE UCZNIOSTWA

Dla wielu ludzi poznanie i przyjęcie Chrystusa jest wydarzeniem zmieniającym życie. Na przykład, natychmiast po spotkaniu i rozmowie z Jezusem, całe życie Zacheusza, poborca podatkowego, uległo zmianie (ew. Św. Łukasza 19:1-10). W ciągu kilku dni Saul przeszedł od "grożenia każdym oddechem i chęci zniszczenia każdego chrześcijanina" (Dzieje Apostolskie 9:1) do głoszenia ewangelii jako apostoł Paweł. Ostatnio wiele osób zostało uwolnionych od nałogów lub innych złych nawyków na miejscu.

Chociaż niewielu nawróconych doświadcza tak wstrząsającej zmiany, wiemy, że Bóg chce, aby wierzący wzrastali. Jak powiedział Billy Graham: "Bycie chrześcijaninem to coś więcej niż tylko natychmiastowe nawrócenie - to codzienny proces, w którym wzrastasz, aby być coraz bardziej podobnym do Chrystusa". Ze swojej strony Paweł powiedział: "Odrzućcie dawną grzeszną naturę i dawny sposób życia (...). Zamiast tego pozwólcie Duchowi odnowić wasze myśli i postawy. Przyobleczcie się w nową naturę (...) prawdziwie sprawiedliwą i świętą" (List do Efezjan 4:22-24).

Oczywiście, nikt nie jest doskonały; to fakt życia. Mamy jednak Boga, który jest zarówno wszechwiedzący - zna naszą przyszłość i może przygotować nas na zmiany, z którymi będziemy musieli się zmierzyć - jak i wszechmocny. On również kocha nas bezwarunkowo i chce pomóc nam odnieść sukces.

Wszyscy zostajemy przemienieni przez Chrystusa i stajemy się nowymi stworzeniami, ze zdolnością do życia w nowy sposób. Oczywiście nasza osobowość, nasz umysł i nasze emocje nie zmieniają się natychmiast, gdy odnajdujemy Jezusa. On żyje w nas, ale naszym obowiązkiem jest pozwolić Mu być widzianym i słyszonym przez nas. Oznacza to uczenie się o Bogu poprzez modlitwę i czytanie Jego Słowa, a następnie dążenie do myślenia, mówienia i działania w sposób podobny do Chrystusa, aby inni również mogli Go poznać.

Mamy nadzieję, że ten numer będzie dla ciebie błogosławieństwem, gdy będziesz pracować nad tym, by stać się bardziej podobnym do Mistrza i pozwolić, by Jego światło świeciło przez ciebie w ciemnym świecie.

ŻYJĄC NASZĄ WIARĄ

RONAN KEANE

"Pewien człowiek wędrował z Jerozolimy do Jerycha i wpadł między zbójców, którzy go obdarli z odzienia, poranili i odeszli, zostawiając na wpół umarłego..." (ew. św. Łukasza 10:30). Tak zaczyna się przypowieść o dobrym Samarytaninie, jedna z najbardziej znanych historii w Biblii i być może w literaturze.

W tej historii różni pobożni Żydzi przechodzą obok nieszczęsnego podróżnika, ale nie robią nic, by mu pomóc. W końcu Samarytanin, członek grupy etnicznej i religijnej, od której Żydzi stronili w czasach Jezusa, współczuje ofierze, opatruje jej rany i zabiera ją do gospody, gdzie obiecuje pokryć wszelkie koszty związane z opieką nad mężczyzną.

W historii o dobrym Samarytaninie Jezus nauczał, że naszym bliźnim jest każdy, kto potrzebuje naszej pomocy, niezależnie od rasy, wyznania, koloru skóry, narodowości, stanu czy miejsca zamieszkania. Ewangeliści wymieniają wiele przypadków, w których Jezus współczuł tłumom lub pojedynczym osobom i pomagał im.

Ewangelia św. Łukasza opowiada nam historię o tym, jak Jezus wskrzesił z martwych syna wdowy z Nain. "Kiedy Pan ją zobaczył, Jego serce przepełniło współczucie. Nie płaczcie!" - powiedział. Następnie podszedł do trumny i dotknął jej, a niosący ją zatrzymali się. "Młody człowieku", powiedział, "mówię

ci, wstań". Wtedy zmarły chłopiec usiadł i zaczął mówić!" (ew. św. Łukasza 7:13-15).

Czasami implikacje tych historii mogą być niezrozumiałe dla współczesnych czytelników. Łukasz umiejscawia ten cud, mówiąc nam, że Jezus głosił w Kafarnaum pewnego dnia i że był w Nain "dzień później".

Nain znajduje się prawie 50 kilometrów od Kafarnaum, a różnica wysokości wynosi 400 metrów. Ta żmudna wędrowka pod górę zajmuje dziś od 10 do 12 godzin - po utwardzonych drogach - więc możesz sobie wyobrazić, ile czasu i wysiłku musiało to zająć Jezusowi i Jego naśladowcom. Ale podejrzewam, że Jego serce było już "przepełnione współczuciem", gdy Ojciec prowadził Go do wdowy. Nie "przypadkiem" znalazł się w Nain tego konkretnego dnia.

"Jak wygląda miłość?" zapytał święty Augustyn. "Ma oczy, by widzieć nędzę i niedostatek. Ma uszy, by słyszeć westchnienia i smutki ludzi. Ma ręce, by pomagać innym. Ma stopy, by spieścić do biednych i potrzebujących".

Współczujący stawiają stopy swoim modlitwom i dopasowują dobre uczynki do swoich miłych słów. To właśnie zrobił Dobry Samarytanin. To właśnie zrobił Jezus. I to jest to, co każdy z nas może starać się robić w swoim życiu, gdy żyjemy naszą wiarą.

ŚCIEŻKA UCZNIOSTWA

PETER AMSTERDAM

"Który nas zbawił i powołał do świętego powołania nie ze względu na nasze uczynki, ale ze względu na swój własny zamysł i łaskę, którą obdarzył nas w Chrystusie Jezusie przed wszystkimi wiekami" (2 List Tymoteusza 1:9).

Uczeń jest definiowany jako "naśladowca Jezusa", "uczeń", "ten, który podąża śladami mistrza", "ktoś, kto chce być taki jak Jezus". Uczniowie starają się uczyć, studiować, a następnie naśladować i stosować to, co mówi im nauczyciel. Jesteśmy uczniami Jezusa - naszego Mistrza. Staramy się nie tylko uczyć o Jego życiu na ziemi, prawdach Słowa Bożego oraz Jego naturze i charakterze, ale także staramy się podążać za Jego przykładem i żyć tak, jak On nauczył nas żyć, kochać tak, jak On kochał i żyć wiarą.

Uczniostwo wykracza poza zwykłą akceptację nauk i wiarę w nie; jest to zasadniczo wybór, aby stać się aktywnym w praktykowaniu

nauk. Uczniowie dodają działanie do swoich przekonań; są "wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami" (List św. Jakuba 1:22). Uczniostwo jest dosłownie zobowiązaniem do wzorowania naszego życia, postaw i działań zgodnie z naukami i przykładem Jezusa; krótko mówiąc, do bycia takim jak On. A to nie lada wyzwanie, ponieważ Jezus prowadził życie pełne miłości, miłosierdzia, współczucia, poświęcenia, prawdy i uczciwości spośród wszystkich mężczyzn i kobiet, którzy kiedykolwiek chodzili po ziemi.

Jedno z najbardziej zmieniających życie zwyczajów Jezusa zostało przekazane w zaledwie dwóch słowach: "Pójdź za Mną". A kiedy to powiedział, w rzeczywistości miał na myśli, abyśmy kształtowali nasze życie, myśli, nawyki i działania na Jego wzór. Jako omylne istoty ludzkie nie jesteśmy w stanie sprostać temu wyzwaniu, ale poddając się Bogu i czerpiąc z

mocy Ducha Świętego, możemy upodobnić się do podobieństwa Chrystusa (List do Rzymian 8:29).

Uczniostwo koncentruje się na miłości do Jezusa i osobistej relacji z Nim. Opiera się również na wierze w Jego Słowo. Wymaga poświęcenia i zaangażowania. Bycie uczniem Jezusa jest wyzwaniem. Jezus wyjaśnił, że podążanie za Nim wiąże się z poświęceniem, opuszczeniem, przedkładaniem Jego woli nad naszą własną, kochaniem innych Jego miłością i dzieleniem się Jego naukami z innymi, a nawet gotowością do "stracenia życia ze względu na Niego" (ew. św. Mateusza 10:39).

Podążanie ścieżką *uczniostwa* oznacza wyjście poza *wiarę* w nauki i *stosowanie* ich w codziennym życiu. Uczniowie są kluczem do *szerzenia* chrześcijaństwa, do wypełnienia polecenia, które Jezus dał swoim pierwszym uczniom, tym, którzy pierwotnie mieli za zadanie nieść dobrą nowinę światu swoich czasów. Jako dzisiejsi uczniowie mamy za zadanie nieść ewangelię światu *naszych czasów*.

Uczniostwo nie jest odosobnionym, jednorazowym wydarzeniem. To duchowa podróż, podróż wiary. Obejmuje codzienne wybory i działania, aby trwać w Jezusie i pozwolić Mu trwać w nas, być prowadzonym, karmionym i oczyszczanym przez Jego Słowo, działać pod wpływem Ducha Świętego i Bożej miłości, szukać Go, poddawać się Jego woli dla naszego życia, być Mu posłusznym najlepiej jak potrafimy, świadczyć o Jego miłości poprzez nasze sło-

wa i czyny, przynosić owoc, który Go chwali.

Odkrywanie, w jaki sposób Bóg chce, abyś żył swoim uczniostwem, w jaki sposób chce, abyś był światłem świata i solą ziemi, jest częścią twojej osobistej duchowej podróży (ew. św. Mateusza 5:13-15). Jesteś wyjątkową osobą i Bóg ma dla ciebie plany, które są unikalne dla ciebie i twoich okoliczności, twoich talentów i zdolności. Bóg prosi cię, abyś powierzył Mu te plany i wykorzystał je do uwielbienia Go i uczynienia świata lepszym miejscem, abyś był częścią odpowiedzi na modlitwę Pana: "Przyjdź królestwo Twoje" (ew. św. Łukasza 11:2), robiąc to, o co cię prosi, aby podążać za Nim i być częścią siły zmieniającej świat, do której powołał swoich naśladowców.

Co zatem oznacza uczniostwo w kontekście dzisiejszego świata? Uczeń to ktoś, kto twardego podąża za Bogiem, podążając za Jego wolą wyrażoną w Biblii i szukając Jego konkretnej woli dla swojego życia, kariery, rodziny i osobistych dążeń. Oznacza to prowadzenie życia zgodnie z Jego naukami.

Jak powiedział kiedyś Billy Graham: "To zaproszenie do uczniostwa jest najbardziej ekscytującą sprawą, jaką kiedykolwiek mogliśmy sobie wyobrazić. Pomyśl o tym: Bóg wszechświata zaprasza nas, abyśmy stali się Jego partnerami w odzyskiwaniu świata dla Niego! Każdy z nas może mieć w tym swój udział, wykorzystując wyjątkowe dary i możliwości, jakie dał nam Bóg".

TWORZENIE ARCYDZIEŁA

MARIA FONTAINE

"Jesteśmy bowiem arcydziełem Boga. Stworzył nas na nowo w Chrystusie Jezusie, abyśmy mogli czynić dobro, które zaplanował dla nas dawno temu" (List do Efezjan 2:10).

Kiedy życie naśladowcy Jezusa jest przeżywane zgodnie z zamierzeniami Jezusa, staje się czymś pięknym. Bycie chrześcijaninem i relacja z Bogiem powinny być czymś, co przenika nasze codzienne doświadczenia, jest zintegrowane z naszymi decyzjami i oświeca nasze postrzeganie siebie, innych i tego życia.

Podobnie jak piękny obraz, największa chwała chrześcijanina często składa się z niezliczonych małych rzeczy. Drobne plamki koloru na obrazie, które wydają się tak nieznaczące, gdy ogląda się je z bliska, stają się zapierające dech w piersiach, gdy widzi się je w całości. W ten sam sposób niezliczone przejawy Bożej miłości dzielone z innymi w trakcie życia chrześcijanina mogą czasami wydawać się nieistotne same w sobie, ale Bóg widzi je w kontekście życia, które Go chwali.

Gdy nasze życie staje się bardziej skoncentrowane na Bogu, On daje nam więcej siły w naszej słabości i więcej łaski w czasach walki, straty lub cierpienia. Gdy nasza zależność od Niego wzrasta, On wzmacnia radość swojego Ducha, która przewycięża nasz smutek.

Im bardziej jesteśmy zdeterminowani, aby wzocnić nasze chodzenie z Jezusem i im bardziej pragniemy głębszej duchowej więzi z Nim, tym bardziej On będzie w stanie zamianifestować Swojego Ducha przez nas. Paweł pochwalił niektórych pierwszych chrześcijan, mówiąc: "Uczynili nawet więcej, niż mieliśmy nadzieję, gdyż pierwszym ich czynem było oddanie się Panu i nam, tak jak Bóg chciał, aby czynili" (2 List do Koryntian 8:5).

Kiedy twoja wiara odgrywa integralną rolę w twoich wartościach, celach i decyzjach, miłość, która skłoniła Boga do stworzenia wszechświata, może pobudzić twoje serce, by dostrzec potrzeby wokół ciebie. Popchnie cię do działania. Jeśli Bóg demonstruje swoją miłość do nas w pięknie maleńkiego kwiatu, a także w niezmierzonej wielkości Jego przyjsia, aby żyć i umrzeć za nas, to uczy nas, że istnieje również wielka różnorodność sposobów, w jakie nasze życie może pokazać światu Jego miłość i prawdę.

Bóg chce wypełnić nasze życie swoim Duchem. Jesteśmy Jego dziełem. Kiedy pozwalamy Mu łączyć odcienie Jego miłości i miłosierdzia oraz rozwijać piękno formy, którą dla nas zamierzył, stajemy się Jego arcydziełem, które będzie przemawiać do serc innych.

ŻYWA OFIARA

MARIE ALVERO

"Drodzy bracia i siostry, proszę was, abyście oddali swoje ciała Bogu ze względu na wszystko, co dla was uczynił. Niech one będą żywą i świętą ofiarą - taką, którą On uzna za przyjemną. To jest prawdziwy sposób oddawania Mu czi" (List do Rzymian 12:1).

Wierzę, że Bóg dał nam moc i sprawczość w dokonywaniu zmian i wyborów w naszym życiu, ale czasami czuję, jak łatwo jest dać się rozproszyć ideologiom "samopomocy". Na przykład projektowanie naszego "najlepszego życia" i tworzenie pięcioletnich planów to pozytywne działania, ale musimy znaleźć sposób na pogodzenie tego z "składaniem naszych ciał jako żywej ofiary".

To naprawdę interesujący werset biblijny, ponieważ mówi nie tylko o naszych myślach czy przekonaniach przedstawianych Bogu, ale także o naszych ciałach. Oznacza to, że to, co fizycznie robimy z naszym życiem, powinno być na Jego chwałę. Wersja Biblii według Króla Jakuba tego wersetu nazywa to naszą "rozsądną" służbą - więc nie super niesamowitą, nie nagradzaną, ale po prostu twoim "pakietem startowym" przeżywanym chrześcijaństwem.

Kiedy patrzysz na naśladowanie Jezusa w tym kontekście, staje się ono prawdziwe. To nie tylko ideologia, ale coś, na co poświęcasz

Nasze dusze otrzymują osobowość od Boga. Są zaprojektowane tak, by mogły być przez Niego wypełnione. Niebezpieczeństwo dla nas wszystkich pojawia się, gdy zapełniamy je naszymi własnymi małostkowymi ambicjami i krótkowzrocznymi ideami spełnienia, nie pozostawiając miejsca na pracę, która musi zostać wykonana w nas.

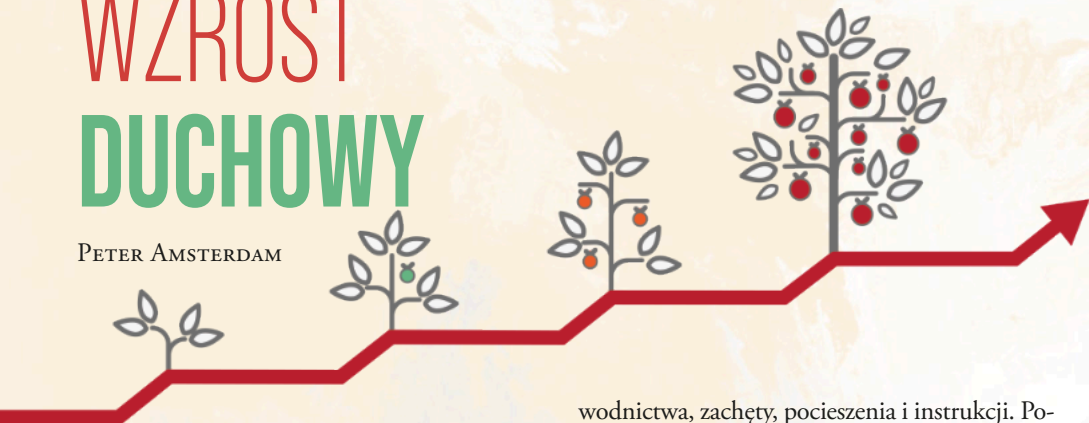
Wiara chrześcijańska ma być przeżywana chwila po chwili. To nie jest jakiś szeroki, ogólny zarys - to długi spacer z prawdziwą Osobą. Liczą się szczegóły: przelotne myśli, małe poświęcenia, kilka zachęcających słów, małe akty dobroci, krótkie zwycięstwa nad dokuczliwymi grzechami - Joni Eareckson Tada.

swoj czas, coś, czemu się oddajesz. "Poświęcenie" nie oznacza, że życie będzie ponure lub trudne, bez zabawy, ambicji czy marzeń. Tak nie jest. Prawdziwe spełnienie możesz znaleźć tylko pozostając blisko Boga i podążając za Jego planem.

Chociaż wszyscy mamy nadzieje, marzenia i oczekiwania dotyczące naszego życia, musimy zadać sobie pytanie, czego Bóg od nas potrzebuje. Jak wygląda "żywa ofiara" w naszym osobistym życiu i chodzeniu z Nim?

WZROST DUCHOWY

PETER AMSTERDAM

Jeśli chcesz być sprawny fizycznie, musisz dobrze się odżywiać, ćwiczyć i włożyć trochę czasu i wysiłku w budowanie dobrych nawyków fizycznych. Podobnie, jeśli chcesz duchowego wzrostu - jeśli chcesz być duchowo sprawny - będzie to wymagało zainwestowania w duchowy reżim. Oto pięć podstawowych zasad rozwoju duchowego.

Poświęcenie. Codzienne poświęcanie czasu na pobożny wkład i duchowe odżywianie ma zasadnicze znaczenie dla tętniącego życiem życia duchowego. Biblia mówi, że "Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych" (Mt 4:4). Biblia jest Słowem Bożym. Tak jak musimy codziennie spożywać pokarm fizyczny, tak potrzebujemy codziennego pokarmu duchowego. Innym źródłem są pobożne, budujące wiarę materiały (lub media) autorstwa pobożnych mężczyzn i kobiet. Natchnione pisma innych chrześcijan mogą służyć wzmocnieniu twojej wiary, otwarciu twojego zrozumienia Pisma Świętego i pomóc ci w praktycznym zastosowaniu Słowa Bożego w twoim życiu.

Rozwijaj aktywne życie modlitewne. Modlitwa jest kluczowym elementem naszego życia duchowego; w ten sposób komunikujemy się z Bogiem, naszym Stwórcą. Możemy z Nim rozmawiać, chwalić Go i wielbić, mówić Mu o naszych troskach, kłopotach, potrzebach i prosić Go o pomoc, interwencję i siłę. Modlitwa jest prośbą o wypełnienie woli Boga, a poprzez modlitwę słuchamy Jego głosu i szukamy Jego prze-

wodnictwa, zachęty, pocieszenia i instrukcji. Poprzez modlitwę możemy zrzucić wszystkie nasze ziemskie troski na Jego silne ramiona.

Utrzymuj swoje serce w zgodzie z Bogiem. Nie oznacza to, że musisz być doskonały. Jezus rozumie nasze wady i ludzkie słabości, ponieważ sam doświadczył życia jako człowiek. Kiedy oddał swoje życie za przebaczenie naszych grzechów i nasze odkupienie, doskonale wiedział, że nigdy nie uda nam się zrobić wszystkiego dobrze, bez względu na to, jak bardzo będziemy się starać. Możemy wejść do tego cudownego miejsca pokoju i przebaczenia, regularnie wyznając Mu nasze winy, błędy i grzechy. Możemy znaleźć pokój w Jego przebaczeniu, gdy uniżamy się, przyznajemy do naszych błędów i uciekamy w Jego wyciągnięte ramiona.

Podążaj za Bogiem (Jego Słowem, głosem i przewodnictwem). Kolejnym fundamentalnym punktem duchowego wzrostu jest *robienie* tego, co nakazuje Słowo Boże. Jesteśmy wezwani do posłuszeństwa temu, o co Bóg prosi wszystkich chrześcijan, a także Jego osobistym wskazówkom i instrukcjom dla nas jako jednostek.

Uczestnicz we wspólnocie wierzących. Kiedy spędzamy czas z innymi chrześcijanami - uwielbiając, czytając Słowo Boże, śpiewając i modląc się razem - wychodzimy silniejsi. Jesteśmy odświeżeni, nasza wizja się klaruje i jesteśmy lepiej przygotowani na to, co Bóg przyniesie do naszego życia.

Aby kultywować kwitnące życie duchowe, zastosuj tych pięć podstawowych punktów w praktyce. Będziesz zadowolony z rezultatów.

PRZYPOWIEŚCI JEZUSA

Kiedy Jezus przemawiał do tłumów, często wyjaśniał głębokie prawdy za pomocą przypowieści - historii o zwykłych wydarzeniach, okolicznościach i rzeczach, z którymi Jego słuchacze mogli się łatwo utożsamić. Czasy się zmieniły, ale ponadczasowe prawdy zawarte w przypowieściach Jezusa są tak samo aktualne dzisiaj i tak samo karmiące dla naszych dusz, jak były dla tych, którzy słyszeli je po raz pierwszy 2000 lat temu!

Przypowieść o siewcy: nasienie Słowa Boga

Mateusza 13:3-23

Kluczowy wersety - Mateusza 13:23 : Ziarno, które padło na dobrą glebę, reprezentuje tych, którzy naprawdę słuchają i rozumieją Słowo Boże i wydają plon trzydziestokrotnie, sześćdziesięciokrotnie, a nawet stukrotnie większy niż ten, który został zasiany!

Dobry Samarytanin: "Kto jest moim bliźnim?"

Łukasza 10:25-37

Kluczowe wersety - Łukasza 10:36-37 : "Którego z tych trzech uznajesz za sąsiada człowieka napadniętego przez bandytów?" zapytał Jezus. Mężczyzna odpowiedział: "Ten, który okazał mi miłosierdzie". Wtedy Jezus powiedział: "Tak, teraz idź i zrób to samo".

Syn marnotrawny: Wieczna miłość Boga

Łukasza 15:11-32

Kluczowe wersety - Łukasza 15:18-20: Wróć do domu mego ojca i powiem: "Ojczy-

zgrzeszyłem zarówno przeciw niebu, jak i tobie, i nie jestem już godzien nazywać się twoim synem". ... A gdy był jeszcze daleko, jego ojciec zobaczył go nadchodzącego. Przepęłniony miłością i współczuciem podbiegł do syna, objął go i ucałował.

The Two Houses: Jaki jest twój fundament?

Mateusza 7:24-27

Kluczowe wersety - Mateusza 7:24-25: Każdy więc, kto słucha tych słów moich i czyni je, będzie podobny do człowieka mądrego, który zbudował swój dom na skale. I spadł deszcz, i przysła powódź, i wichry wiały i biły na ten dom, ale nie runął, bo był posadowiony na skale.

Sługa niemiłosierny: Lekcja przebaczenia

Mateusza 18:23-35

Kluczowe wersety - Mateusza 18:32-33: Wtedy pan ... powiedział: "Umorzyłem cały twój dług, ponieważ mnie o to błagałeś. Czy nie powinieneś być zlitować się nad swoim współsługą, tak jak ja zlitowałem się nad tobą?".

Bogaty Głupiec: Bądź hojny - nie gromadź dóbr materialnych

Łukasza 12:16-21

Kluczowe wersety - Łukasza 12:20-21: Lecz Bóg rzekł do niego: "Głupcze! Jeszcze tej nocy twoje życie zostanie ci odebrane. Któż więc otrzyma to, co sobie przygotowałeś?". Tak będzie z każdym, kto gromadzi rzeczy dla siebie, ale nie jest bogaty wobec Boga.

PODEJMOWANIE POBOŻNYCH DECYZJI

Jedną z cech ludzkości, jako istot stworzonych na obraz Boga, jest wolna wola, która obejmuje zarówno zdolność do podejmowania decyzji, jak i odpowiedzialność za wyniki naszych decyzji. Nauka podejmowania decyzji, które będą chwalić Boga i wypełniać Jego wolę wobec naszego życia, może być bardzo trudna. Może testować i rozwijać naszą wiarę, gdy szukamy Jego woli i czekamy na Jego odpowiedź i wskazówki.

Podejmowanie decyzji przez chrześcijan ma być procesem relacyjnym, angażującym nas samych i Boga, gdy przynosimy Mu wszystkie nasze troski, wiedząc, że On troszczy się o nas (1 List św. Piotra 5:7). On powiedział nam, abyśmy "przyszli i razem się naradzili" (Księga Izajasza 1:18), demonstrując swoje pragnienie prowadzenia z nami rozmowy. Chce być obecny i uczestniczyć w rozmowie, gdy podejmujemy decyzje. Obiecał, że Jego Duch w nas wprowadzi nas we wszelką prawdę (ew. św. Jana 16:13).

Przez całe nasze życie stajemy przed decyzjami, które wpływają na naszą przyszłość, niez-

ależnie od tego, czy dotyczą one tego, jaką karierę wybrać, kogo poślubić, jak wychować nasze dzieci, gdzie mieszkać, czy też jak zaangażować się w naszą wiarę i uczestniczyć w Bożym dziele. Jednym z najważniejszych kroków do znalezienia woli Bożej i podejmowania dobrych decyzji jest uznanie Go i powierzenie Mu naszych dróg. Biblia mówi nam: "Zaufaj Panu całym swoim sercem i nie polegaj na własnym rozumie; na wszystkich swoich drogach uznaj Go, a On pokieruje twoimi ścieżkami" (Księga Przysłów 3:5-6).

Nauczeniu się podejmowania decyzji, które będą honorować Boga i będą zgodne z Jego wolą i przykazaniami, często towarzyszy czas poszukiwań duszy, modlitwy i prób. Czasami może być trudno rozróżnić, jaka jest wola Boża w danej sytuacji lub jaka decyzja przyniesie najlepsze rezultaty. W takich chwilach możemy sobie życzyć, aby błyskawica rozświetliła niebo lub abyśmy zostali powaleni na ziemię jak apostoł Paweł, aby dać nam precyzyjny, nieomylny znak (Dzieje Apostolskie 9:3-4). A jednak tak często głos Boga jest tak cichy, że

ZAWSZE Z TOBĄ

Biblia mówi nam, że możemy spodziewać się trudnych chwil podczas naszego pobytu na ziemi (ew. św. Jana 16:33). Dobrą wiadomością jest to, że obiecuje również, że nie będziemy musieli przechodzić przez nie sami. Bóg obiecuje, że zawsze będzie przy nas. "Choćbym przechodził przez najciemniejszą dolinę, zła się nie ulękę, bo Ty jesteś ze mną" (Księga Psalmów 23:4). "Wiem, że Pan jest zawsze ze mną. Nie zachwieję się" (Księga Psalmów 16:8).

Bóg chce słyszeć o naszych ciężarach i chce, abyśmy oddali Mu wszystkie nasze troski, aby mógł przynieść nadzieję naszemu sercu, pokój naszej duszy i siłę naszemu życiu (1 Piotra 5:7). Oczywiście, Boga interesują nie *tylko* nasze zmagania; obchodzi Go *wszystko*, czego doświadczamy przez *całe* życie, od naszych najmniejszych zwycięstw po nasze największe lęki i wszystko pomiędzy.

Gdy Jezus przychodzi do naszego życia, Jego obecność jest zawsze z nami (List do Hebrajczyków 13:5).

jeśli nie uspokoiemy naszego ducha, nie otworzymy naszych umysłów i nie zaczniemy słuchać, możemy go przeoczyć.

W jaki sposób odgrywamy naszą rolę w procesie podejmowania decyzji, robiąc wszystko, co w naszej mocy, aby podejmować właściwe decyzje, uciszyć nasze duchy, aby usłyszeć głos Boga i określić najlepszą opcję w podejmowanych przez nas decyzjach? Słowo Boże mówi nam: "Jeśli komuś z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który hojnie obdarza wszystkich bez zarzutu, a będzie mu dana" (List Jakuba 1:5).

Bóg stworzył nas na swoje podobieństwo, jako istoty rozumne, zdolne do podejmowania decyzji w oparciu o wolną wolę i do stawiania Go w centrum naszego życia. Jest to jeden ze sposobów, w jaki kochamy Boga całym naszym umysłem: podejmując świadome decyzje, by kochać Boga i starając się uwielbiać Go w naszych decyzjach i sposobach postępowania. To pozwala nam rozpoznać wolę Bożą, jak wyjaśnił Paweł w Liście do Rzymian: "Przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe" (List do

Rzymian 12:2).

Gdy zrobisz ten pierwszy krok, Bóg często albo go potwierdzi, albo pojawią się nowe czynniki, które rzucają nowe światło na sytuację. Być może będziesz musiał dokonać korekty, gdy odkryjesz, że współrzędne twojej pierwotnej decyzji, choć wskazują ci właściwy ogólny kierunek, muszą zostać dostrojone, gdy wyzerujesz swoje ostateczne miejsce docelowe. Podejmowanie decyzji jest często procesem obejmującym wiele wyborów, a każdy z nich kładzie podwaliny pod kolejne.

Bóg zazwyczaj chce, abyśmy z całego serca szukali Jego woli, badali, analizowali, oceniali i używali wszelkich dostępnych nam środków, aby podejmować mądre i pobożne decyzje. Rzadko wydaje się, że robi dla nas rzeczy, których nie jesteśmy w stanie zrobić. Odkryłem, że podejmuję najlepsze decyzje, gdy pracuję w połączeniu z Nim, analizując możliwości i opcje oraz szukając Jego przewodnictwa poprzez modlitwę.

Gdy stawiamy Boga w centrum naszego życia, uznając Go na wszystkich naszych drogach, możemy ufać, że On nas poprowadzi i pomoże nam podejmować mądre decyzje.

SZKOŁA ŻYCIA

MARIA FONTAINE

Życie często porównuje się do chodzenia do szkoły i jest to dobra analogia. Bóg pozwala, by w naszym życiu działy się różne rzeczy, by nas sprawdzić, zobaczyć, jak na nie zareagujemy, nauczyć nas lekcji i pomóc nam wzrastać duchowo. Jego pragnieniem w tym wszystkim jest oczywiście to, byśmy się do tego przyłożyli, wzięli sobie lekcje do serca, wyciągnęli z nich wnioski i w pełni wykorzystali swój potencjał. Krótko mówiąc, życiowe próby są zaprojektowane przez Niego, aby pomóc nam stać się ludźmi, którymi On wie, że możemy być.

Jedną z rzeczy, których Bóg używa, aby nas do siebie doprowadzić, są nasze ludzkie słabości. Każdy ma w nich swój udział. Nasze słabości i wady uczą nas między innymi pokory, cierpliwości i innych cnót. Uczą nas mocy modlitwy, która pomaga nam żyć bliżej Boga i stać się bardziej zależnymi od Niego, a także pomagają nam lepiej rozumieć innych, co stawia nas w lepszej pozycji, aby pomóc im przejść przez ich problemy i próby.

Mamy uczyć się z naszych słabości i niedociągnięć, a także z naszych błędów i złych decyzji. Pierwszym krokiem jest przyznanie się do problemu, a następnym krokiem jest podjęcie decyzji o zrobieniu czegoś w celu przezwyciężenia tej słabości z Bożą pomocą. Bóg chce pomóc ci przezwyciężyć twoje słabości i zrobi to, jeśli Go o to poprosisz.

Więc następnym razem, gdy będziesz zmagać się z jakąś osobistą słabością, potraktuj to jako wyzwanie. Zdecyduj się wyciągnąć z tego wnioski, a wkrótce zaczniesz osiągać sukcesy w szkole życia.

KULTYWOWANIE CHARAKTERU

Bóg stworzył nas "na swój obraz" (Księga Rodzaju 1:26), ale jeszcze nie skończył. Jest to proces ciągły. Wszyscy dzielimy pewne podstawowe aspekty Jego natury od urodzenia - jesteśmy wiecznymi, duchowymi istotami zdolnymi do rozumowania, kochania i odróżniania dobra od zła - ale rozwijanie pobożnego charakteru jest procesem trwającym całe życie. Jest to również ważny powód, dla którego tu jesteśmy. Jacy powinniśmy być? Poniższy fragment Biblii dostarcza pewnych wskazówek:

"Duch Święty wydaje tego rodzaju owoce w naszym życiu: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i opanowanie" (List do Galacjan 5:22-23).

Kazanie na Górze również służy jako przewodnik, ponieważ Jezus podkreśla, że błogosławieni są ci, którzy są miłośnikami, cisi i wprowadzający pokój oraz ci, którzy łakną i pragną sprawiedliwości (ew. św. Mateusza 5:3-9). Biblijny "rozdział o miłości" podkreśla wyższość miłości: "Miłość cierpliwa jest i łaskawa... Miłość wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma" (1 List do Koryntian 13:4-7).

TWORZENIE SKRZYPIEC

AMY MIZRANY

Pewnego ranka weszłam do klasy mojego nauczyciela muzyki, aby rozpocząć lekcję gry na skrzypcach i zauważyłam dwie pary skrzypiec na biurku. Mój wzrok natychmiast przyciągnęły pierwsze z nich, które wyglądały jak nowe. Zupełnie nowe skrzypce to coś, co można podziwiać, ze wspaniałymi krzywiznami, błyszczącą, nieporysowaną powierzchnią, która lśni w świetle, i wciągająco skręcającym się zwojem wyposażonym w skrzypiące kołki do strojenia.

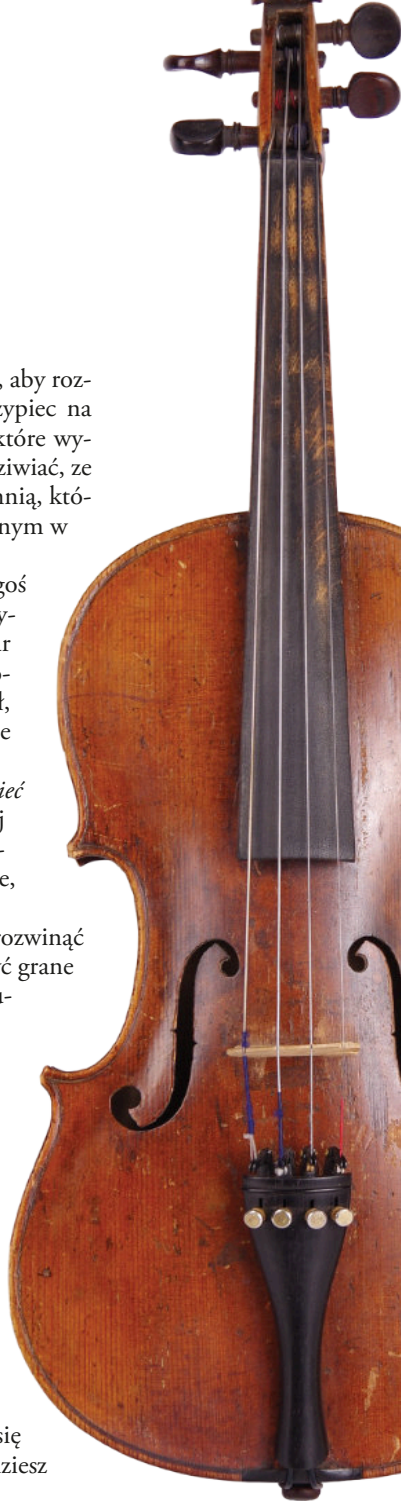
Obok tych pięknych skrzypiec, świeżo wyjętych z rąk jakiegoś doświadczonego lutnika, znajdowały się inne skrzypce. Ich krzywizny wciąż były wspaniałe, ale w niektórych miejscach kontur został zakłócony przez pęknięcie lub zadrapanie drewna; ich powierzchnia była matowa i porysowana; ich zwój wciąż wirował, ale kołki były otoczone wiórami, a szyjka była zużyta tam, gdzie trzymały ją lata.

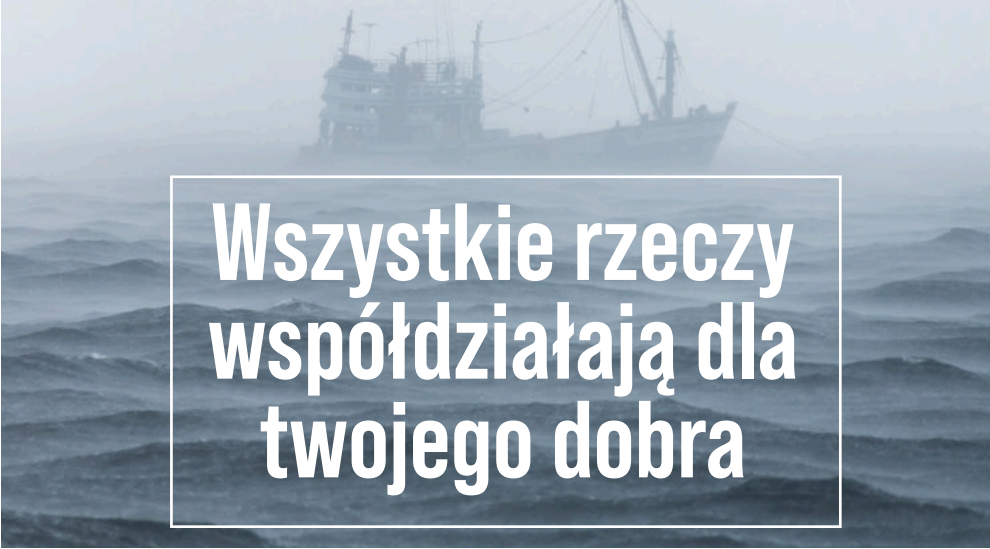
Fuj! można by pomyśleć. To mniej więcej tyle, ile mogą mieć skrzypce bez rozpadania się na kawałki! Ale jak powiedział mi mój nauczyciel, podczas gdy nowe skrzypce *wyglądają* idealnie, to stare skrzypce *brzmiały* pięknie. Były uderzane, brzękane, upuszczane, zapomniane. I dzięki temu brzmiały jeszcze piękniej.

Skrzypce potrzebują czasu, aby znaleźć swój ton, aby w pełni rozwinąć swój głos. Aby osiągnąć swój pełny potencjał, skrzypce muszą być grane przez wiele godzin. Muszą być strojone i ponownie strojone. Struny mogą pęknąć, mostek może się ześlizgnąć, a kołki mogą się poluzować. Ale to wszystko jest częścią procesu.

Czasami mam wrażenie, że jestem bez końca potrącana, szturchana i zapominana. Czasami mam wrażenie, że jestem porysowana, wyszczerbiona i zaczynam pękać. Są dni, kiedy moje nerwy pękają, zupełnie jak struna na moich skrzypcach, i z całą pewnością nie czuję się piękna. Ale z tego pozornie niekończącego się ciągu dni, z każdego poślizgu i uderzenia, uczę się. Choć może nie jestem w stanie dorównać nieskazitelnym i pięknym, rosnę i dojrzewam. I tak jak stuletnie skrzypce są piękne dla skrzypka, tak ja jestem piękna dla Jezusa.

Więc nie czuj się źle, jeśli masz zły dzień lub poślizgniesz się i upadniesz. Możesz mieć wrażenie, że jesteś pełen odprysków i zadrapań, ale to tylko część procesu, który pomaga ci się rozciągać i doskonalić. Każdy zgrzyt i wgniecenie sprawi, że będziesz mądrzejszy, a melodia twojego życia będzie dzięki temu słodsza.

Wszystkie rzeczy współdziałają dla twojego dobra

Jedną z najbardziej zachęcających i pocieszających rzeczy, o których chrześcijanin musi stale pamiętać - szczególnie w czasach kłopotów, prób i ucisku - jest to, że nasz Ojciec Niebieski nas kocha i sprawuje suwerenną kontrolę nad naszym życiem. Nawet jeśli nie zawsze dokładnie rozumiemy, dlaczego przechodzimy przez takie próby, Bóg obiecał w swoim Słowie, że "wszystkie rzeczy dopomagają ku dobremu tym, którzy Boga miłują, tym, którzy według postanowienia Bożego powołani są" (List do Rzymian 8:28).

On nigdy nie pozwoli, by cokolwiek przydarzyło się tobie, Jego dziecku, czego w jakiś sposób nie połączy dla twojego dobra. Oczywiście, możesz odczuwać pokusę, że wydarzyło się wiele rzeczy, które nie wyglądają dla ciebie zbyt dobrze. Ale z czasem w końcu pręcej czy później przekonasz się, że w jakiś sposób współdziałają one dla dobra - lub jeszcze to odkryjesz, czy to w tym życiu, czy w przyszłym!

Poniższa prawdziwa historia ilustruje tę zasadę:

Pewnego chłodnego zimowego poranka flota rybacka wypłynęła z małego portu na wschodnim wybrzeżu Nowej Fundlandii. Po południu rozpętała się wielka burza. Kiedy zapadła noc, ani jeden statek z całej floty nie znalazł drogi powrotnej do portu. Przez całą noc żony, matki,

dzieci i ukochane chodziły w górę i w dół smaganej wiatrem plaży, załamując ręce i wzywając Boga, by ocalił ich zaginionych ukochanych. Aby dodać grozy sytuacji, jeden z ich domków zapalił się. Ponieważ mężczyźni byli poza domem, nie można było ugasić pożaru i go uratować.

Kiedy nastał poranek, ku radości wszystkich, cała flota bezpiecznie powróciła do portu w zatoce. Ale była jedna twarz, która była obrazem rozpacz - żona mężczyzny, którego dom został zniszczony w pożarze. Spotykając męża na lądzie, zawołała: "Jesteśmy zrujnowani! Nasz dom i wszystko w nim zostało zniszczone przez ogień!". Ale mężczyzna wykrzyknął ku jej zaskoczeniu: "Dzięki Bogu za ten ogień! To światło naszej płonącej chaty bezpiecznie doprowadziło całą flotę do portu".

Cokolwiek Bóg czyni lub dopuszcza w życiu swoich dzieci, które Go kochają, zawsze czyni to w miłości. Spoglądaj na Jezusa w trudnych chwilach i ufaj obietnicy zawartej w Jego Słowie, że cokolwiek przeżywasz, On naprawdę będzie współdziałał ku dobremu. "Albowiem ile tylko obietnic Bożych, wszystkie są "tak" w Nim. Dlatego też przez Niego wypowiada się nasze "Amen" Bogu na chwałę." (2 List do Koryntian 1:20).

OJCZE NASZ

Drogi Ojcze, zbawiłeś nas przez ofiarną śmierć Twojego Syna i adoptowałeś nas do swojej rodziny, tak że teraz mamy Ciebie - tego, który jest ponad wszystkimi innymi, Stwórcę wszystkich rzeczy - jako naszego Ojca. Gdy poznajemy Ciebie i Twoją miłość, moc i świętość, chcemy oddać Ci cześć, na którą tak bardzo zasługujesz.

Jesteś Bogiem, świętym, obecnym i sprawiedliwym, i zasługujesz na naszą chwałę i uwielbienie. Obyśmy dołączyli nasze głosy do tych w niebie, którzy nigdy nie przestają mówić: "Święty, święty, święty jest Pan Bóg Wszchemogący, który był, jest i ma przyjść" (Apokalipsa św. Jana 4:8). I obyśmy mogli powtórzyć słowa tych z Biblii, którzy rzucili swoje korony przed Twój tron, mówiąc: "Godzien jesteś, Panie nasz i Boże, otrzymać chwałę i cześć, i moc, boś Ty stworzył wszystko, a z Twojej woli istniało i zostało stworzone" (Apokalipsa św. Jana 4:10-11).

Obyś królował w naszym życiu i na całym świecie, a my bądźmy wierni w dzieleniu się z innymi radosną nowiną o zbawieniu. Naucz nas żyć zgodnie z zasadami Twojego królestwa; pomóż nam być ich świadomymi w naszych wyborach i decyzjach, abyśmy mogli odzwierciedlać Ciebie i Twoje drogi.

Działaj w życiu wszystkich, którzy w Ciebie wierzą, aby jak najwięcej osób mogło Cię poznać i żyć w sposób odzwierciedlający życie w Twoim królestwie. Albowiem Twoje jest królestwo, moc i chwała na wieki wieków. Amen.

Kiedy myślę o tym, jak podsumować to, kim jest Bóg w jednym zdaniu, przychodzi mi na myśl "bezwarunkowa miłość". Oczywiście, Bóg ma wiele oblicz i nie może być ograniczony do jednego wyrażenia lub terminu, ale jak wiemy z 1 Listu św. Jana 4:8, *Bóg jest miłością*. Taka jest Jego natura. Natura Bożej miłości, jej bezwarunkowość i uniwersalność, jest naprawdę wspaniałą rzeczą. Zbyt często miłość, którą widzimy w społeczeństwie, opiera się na wartości, jaką zapewni druga osoba, a kiedy ta wartość ustaje lub nie jest już potrzebna, miłość zanika wraz z nią. Inaczej jest z Bożą miłością. On cieszy się naszym towarzystwem i chce się z nami zaprzyjaźnić. Głęboka i trwała miłość Boga motywuje Jego nieustanne wołanie do każdego człowieka, którego stworzył, zapraszając go do relacji z Nim.
—Peter Amsterdam

POZDROWIENIA OD JEZUSA

NA KTÓRYM MOŻESZ POLEGAĆ

Możesz znaleźć bezpieczeństwo i spokój nawet w samym środku zamieszania, gdy przyszłowiowe wiatry strachu wieją wokół ciebie, a prądy zmartwień grożą, że cię zmiotą. To dlatego, że jestem autorem prawdziwego pokoju. Możesz na Mnie polegać w środku każdej burzy, każdej katastrofy, każdej tragedii lub każdej choroby, która grozi skrzywdzeniem ciebie lub tych, których kochasz.

Troszczę się o każdy szczegół twojego życia. Jestem przy tobie nawet w trudnych chwilach. Chcę dać ci wiarę i siłę, pocieszenie i otuchę. Pragnę także pomóc ci wywierać uspokajający wpływ na innych.

Cudowny i nadprzyrodzony pokój, jak również ochronę, możesz znaleźć wołając do Mnie. Możesz modlić się w ten sposób: "Jezu, potrzebuję pokoju umysłu i serca. Potrzebuję spokoju i zaufania pomimo tego, co dzieje się wokół mnie. Potrzebuję stabilności. Proszę, strzeż i chroń mnie i tych, na których mi zależy. Proszę, wejdź do mojego serca, mojego ducha i

mojego życia i napełnij mnie spokojem, zaufaniem i pokojem".

Jeśli Mnie poprosisz, dam ci pokój serca i umysłu. Moja miłość będzie cię otaczać, strzec i troszczyć się o ciebie w naturalny i nadprzyrodzony sposób.

Nie tylko przeprowadzę cię przez obecną sytuację, ale także pomogę ci bezpiecznie poruszać się po całej podróży życia i wszystkich doświadczeniach, próbach i rozwoju osobistym, które czekają cię podczas pobytu na ziemi. Wezmę cię za rękę i poprowadzę drogami prawdy. Odpowiem na twoje pytania i pomogę rozwiązać twoje problemy.

Moja miłość zapewni ci błogosławione przejście przez życie - przez wszystkie jego wzloty i upadki oraz zwroty akcji - aż w końcu dołączysz do Mnie, by żyć wiecznie w Moim niebiańskim królestwie wiecznego pokoju, miłości i szczęścia.

Zawsze jestem przy tobie,
Jezus